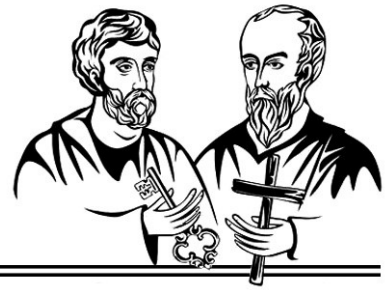

Péter-Pál Útján

A szentendrei Római Katolikus Egyházközség lapja

2025. Január

221. szám

„Én vagyok a kapu. Aki rajtam keresztül megy be, üdvözl, ki-be jár, és legelőt talál.” Ján. 10,9

A remény szavai a Bibliában – ismerd meg mélyebben a jelentésüket!

A héber és görög bibliai nyelvekben a remény szavai – **qavah, yachal és elpis** – mélyebb betekintést nyújtanak a remény jelentésébe. Ez a mi éltető erőnk! A remény a hitünk egyik sarokköve, amely ígértként és egyfajta életstílusként egyaránt átszövi a Szentírást. A héber és görög nyelvekben a remény szavai – qavah, yachal és elpis – mély betekintést nyújtanak a remény jelentésébe. A héber Bibliától az Újszövetségig a remény az Isten ígéreteibe vetett aktív, dinamikus bizalomként jelenik meg.

Qavah: Feszültségteli várakozás

A héber nyelvben a qavah szó a várakozás egy formáját, a reményt fejezi ki. A qavah egy megfeszített zsinór képében gyökerezik, a feszültség és a várakozás érzését sugallja. Ez nem passzív, tétlen várakozás, hanem aktív, bizalomban gyökerező. Ez a feszültség elismeri a küzdelem valóságát, miközben szilárdan ragaszkodik Isten hűségének bizonyosságához.

Izajás gyönyörűen érzékelteti ezt: „De akik az Úrban bíznak, új erőre kapnak, szárnyra kelnek, mint a sasok. Futnak, de nem fáradnak ki, járnak-kelnek, de nem lankadnak el.” (Iz 40,31) A qavah itt az Istenre való várakozás átalakító erejét hangsúlyozza. Ez a remény még a fáradtság és a küzdelem közepette is energiát ad.

A szó a Zsoltárok könyvében is előfordul: „Remélek az Úrban, benne remél lelkem, és bízom a szavában.” (Zsolt 130,5) Ez a szakasz valamiképpen a qavah-t Isten szavával párosítja, aláhúzza az isteni ígéretek megbízhatóságát. Reménykedni ebben az értelemben azt jelenti, hogy ragaszkodunk Isten hűségéhez, még akkor is, amikor a körülmények épp sivárnak tűnnek.

Yachal: Türelmes kitartás

A qavah-val szoros kapcsolatban álló héber yachal szó a kitaró remény jelenségét hordozza. Míg a qavah a várakozás feszültségére utal, addig a yachal a remény fenntartásához szükséges türelmet emeli ki. Ez a kifejezés gyakran olyan mondatokban jelenik meg, ahol Isten ígéretei még nem teljesültek be, arra hívva a hívőket, hogy kitartsanak a hitben.

A Siralmak könyvében Jeremiás próféta ezt írja: Ezeket fontolgatom szívemben, hogy föléledjen bennem a remény: „Az Úr irgalma nem fogyott el egészen; jósága és kegyelme még nem merült ki. Minden reggel újjáéled, nagy az ő hűsége.” (Sir 3,21-23) Jeremiás reménye Jeruzsálem romjai között nem a körülményeitől függ, hanem Isten szeretetének állhatatosságától. A yachal türelme magában foglalja a mély bizalmat abban, hogy Isten időzítése tökéletes. Elismeri a várakozás fájdalmát, miközben szilárdan hisz abban, hogy Isten ígéretei valóra válnak.

Elpis: Magabiztos várakozás

A görög Újszövetségben az elpis a remény elsődleges szava. A szó modern használatával ellentétben, amely gyakran bizonytalanságot sugall („remélem, hogy megtörténik”), az elpis magabiztos várakozást közvetít. Bizonyosságot jelent, nem pedig kétséget, mert az Isten változatlan jellemén alapszik.

Szent Pál ezt írja a Római levélben: „Tudjuk, hogy a szenvedésből türelem fakad, a türelemből kipróbált erény, a kipróbált erényből reménység. A remény pedig nem csal meg, mert a nekünk ajándékozott Szentlélekkel kiáradt szívünkbe az Isten szeretete.” (Róm 5,3-5) Pál számára a remény mélyen kötődik a Szentlélek átalakító munkájához. Ez egyáltalán nem egy múlt érzélem, hanem az ember állandó hozzáállása, hogy

jöjjön, ami jön, aminek jönnie kell. Az elpis bizakodó várakozását a Zsidókhöz írt levél még jobban hangsúlyozza: „Ez a reménység (elpis) lelkünknek biztos és erős horgonya.” (Zsid 6,19) Ez a metafora a keresztyény remény rendíthetetlen természetét ragadja meg, amely szilárdan tartja a hívőket az élet viharaiban.

A remény mélységei

A remény bibliai értelmezése mélyen kapcsolati jellegű. Távol áll attól, hogy pusztán egy jobb jövő iránti vágyakozás legyen. Sokkal inkább az Isten ígéreteibe vetett aktív bizalom, amely az Ő jellemén és cselekedetein alapul. Ez a kapcsolati aspektus az egész Szentírásban nyilvánvaló, ahol a remény elválaszthatatlan a hittől és a szeretettől.

A Katolikus Egyház Katekizmusa azt tanítja, hogy „a remény az az isteni erény, amellyel bizalmunkat Krisztus ígéreteibe vetve, és nem a saját erőnkre, hanem a Szentlélek segítségére és kegyelmére támaszkodva törekszünk a mennyek országára és az örök életre mint boldogságunkra.” (1817)

Ez a meghatározás kiemeli, hogy a remény nem önmagától keletkezik, hanem Isten ajándéka, amelyet a kegyelem táplál, és az imádság tart fenn.

A remény bibliai üzenete arra hív minket, hogy életünket Isten hűségére építsük, és engedjük, hogy ígéretei minden próbatételen keresztül megtartsanak bennünket. Ez a remény az, ami átalakítja életünket, és arra hív, hogy tanúságot tegyünk a világnak Isten rendíthetetlen jóságáról.

Forrás: <https://777blog.hu>

Szeretettel, György atya
és a Szerkesztők

Élet a Lélekben - Riport Marik Gergővel

A 2025-ös Szentév keretében egyházközségünk Szentlélek szemináriumot indít márciusban. A lelkigyakorlat fő szervezőjét, Marik Gergőt kérdeztem az esemény részleteiről.

A szeminárium célja a harmadik isteni személy, a Szentlélek mélyebb megtapasztalása.

Honnan ered a lelkigyakorlat ötlete?

Szentendrén már volt korábban Szentlélek szeminárium, vagy másik nevén „Élet a Lélekben” szeminárium. Ez egy több héten át tartó lelkigyakorlat, amely során a heti találkozások alkalmak a további elmélyülésre és megosztásra. Az ötlet alapvetően onnan jött, hogy mindenki rászorul arra, hogy időről- időre megújuljon, felfrissítse egy kicsit a kapcsolatát Istennel, valamint nyitottabbá váljon a Szentlélek kegyelmeire és ajándékaira. Ez a szeminárium erre kínál - nem megoldást - lehetőséget.

Kinek javasolt a lelkigyakorlat?

Azoknak, akik szeretnék közelebb ke-

rülni Istenhez, akik szeretnék megtapasztalni (újra) az Isten személyes szeretetét, és nyitottak a Szentlélek működésére illetve Isten vezetésére a mindennapokban, akik egy kicsit „mélyebbre akarnak evezni”. Akik élni akarnak, nem csak létezni.

Hogy épül fel a szeminárium?

A szeminárium egy 9 hetes lelkigyakorlat, amely során minden héten találkozunk, de a találkozások között is van „házi feladat” elmélkedés, olvasni való, ima idő. Az alkalmak hétfőnként este lesznek a Szent András Iskolában. Az estét énekkel kezdjük, utána meghallgatunk egy tanítást, majd kis csoportokban beszélünk a tanításról vagy az előző héten átélt lelki élményeinkről.

Szükség van valamiféle előkészületre, előtanulmányra?

Az alapvető hitigazságok elfogadásán kívül nincs szükség előtanulmányra, szükség van egy döntésre, hogy elkezdje valaki a szemináriumot és elkötelezze magát, hogy az összes alkalmon részt vesz.

Miben gazdagodhatnak a résztvevők a majdnem három hónap alatt?

Tapasztalatom szerint abban, hogy megtapasztalják Isten szerető jóságát, hogy rácsodálkozzanak, mennyire szeret az Isten, hogy megtapasztalják: ha Istennek időt adunk, akkor sokszorosát kapjuk vissza tőle, és remélem azzal is, hogy az elméletek, amiket már ismernek, megtelnek élettel és lélekkel.

Hogyan lehet jelentkezni?

Jelentkezni a sekrestyében vagy ezen a linken lehet: <https://forms.gle/n4ytL9NUbMTVov9e7> Kérünk mindenkit, hogy február 23-ig jelentkezzen, mert a szemináriumhoz még be kell szereznünk az „Élet a Lélekben” munkafüzeteket, ami végig segíti a résztvevőket, hogy megfelelően tudjanak haladni hétről hétre.

Köszönöm szépen a tájékoztatást, a résztvevőknek sok gyümölcsöt kívánok!

RCs

Búcsú

Egy Fodor Ákos haikuval szeretnénk kezdeni ezt a rendhagyó írást, amely a mi búcsúnk Töletek kedves olvasók!

A SZERETETRŐL

Kit, mit nem volnál képes elengedni, azt csupán használod.

2021 májusától azt a megtisztelő feladatot kaptuk, hogy a Péter-Pál Útján újság gondozását átvegyük. Majd négy éves szerkesztői feladatunkat most szeretnénk továbbadni egy fantasztikus házaspárnak és a mögöttük álló hittan csoportnak, mert

közben csapatunk kissé megfogyatkozott, mert Viki elköltözött Dél -Budára. E mellett - az utóbbi időben - túl sok feladat gyűlt össze számunkra Csillával az újságon kívül is. Ezek után úgy gondoltuk, hogy négy év nem csak a Parlamentben, de egy aprócska újság szerkesztésénél is okot adhat a frissítésre, mert nem szeretnénk volna, ha a felgyűlt teendőink az újság minőségének a rovására mennének. Szomorúan, ám a jószándékunk teljes tudatában kerestük fel György atyát a mondanónkkal. György atya megértéssel fogadta az ötletünket, és meglepetéssel és kitérő örömmel az általunk ajánlott utódainkat, névsor szerint: László Györgyöt, Sebő-

Käfer Csillát és Sebő Balázst, Tósoky Andreát és Tósoky Balázst, Zolnay Esztert és Zalányi Leventét.

Nagyon szépen köszönjük Nektek az együttműködést az imakérések küldésében, a kedves visszajelzéseket, és azt, hogy többször is kértetek értünk szerkesztőkért is imádságot! Kérjük fogadjátok szeretettel és nyitott szívvel Andiékát!

Szeretettel,
Viki és Csilla nevében is:
Julcsi

Szentendrén az ökumenizmus megélése közel 50 éve kezdődött

A frissen idehelyezett új plébános, dr. Kiss György esperes atya és az akkori protestáns lelkész urak: P. Tóth Béla református, a Magassy Lelkész-házaspár evangélikus, a Tahitótfaluról érkezett Révész József baptista lelkész, és nem utolsó sorban a ma is szolgáló Voiszláv Atya ortodox esperes elhatározták a januári imahét méltó megünneplését! Kezdetből fogva 8 napig tartott az imahét, vasárnaptól vasárnapig. Kezdetből fogva az aktuális gyülekezet vezetője volt a házigazda, és mindig egy vendég lelképásztor tartotta az igehirdetést. Nálunk mindig szerda este volt a Péter-Pál templomban, és szombat este a Plébániatemplomban. Első perctől színfoltja volt az istentiszteleteknek, hogy kifelé menet a jelenlévő lelképásztorok mindenkit kézfogással üdvözöltek. Évtizedekig szerdánként a Szent Cecília Kórus is közreműködött. A református kórus előbb a templomban, majd a megépült iskolakápolnában működött közre. A baptista testvéreknél is hosszú ideig működött hagyományos stílusú kórus, melyet felváltott

a gitáros. Speciális helyszín volt a főtéri vagy a püspöki szerb templom, ahol ámulunk az ortodox liturgián, melybe bekapcsolódni nem tudtunk, de mind Voiszláv atya, mind néhány esetben Danilo Krstic püspök atya a prédikációt magyarul mondták.

Új lendületet kapott az ökumenizmus 1998-tól, amikor Blanckenstein György Atya közölte, hogy az ezredfordulóra készülve lesz a leányfalui lelki gyakorlatos házban. A különféle lelkiségi mozgalmakat 8 csoportba foglalták, melyek közül az egyik az ökumenikus csoport lett, melynek 3 katolikus

tagja vett részt a zsinaton.

Az ökumenikus csoportba mind a 4 felekezet (a szerb kivételével) tagokat delegált. Felmerültek igények az ökumenizmus megújítására, melynek javaslatait a csoport a zsinat elé terjesztette! Ennek 3 fő pontja volt: 1. a januári imahéttel kapcsolatban, 2. az év egyéb időszakával kapcsolatban, valamint 3. a mindennapi étellel kapcsolatban. Az elsősben szerepelt egy közös énekkönyv szerkesztése, és egy „szerény” agapé minden összejövetel után. Az énekeskönyvet 2001 januárjában mindenki megrendelte, és nagy örömmel vette használatba. Az agapé is megvan, csak a „szerényből” „gazdag” lett. A 2.-ban szerepelt, hogy a 3 énekkar tartson évente közös hangversenyt. Ez jó ideig működött, de előbb a baptista, majd a katolikus énekkar is megszűnt. A református pedig virágzik, hisz a Musica Beata szentendrei kórus vezetője a karnagy.

Azt nem tudom, hogy a 3.-ban javasolt közös karításmunka megvalósult-e, de

rövidesen elmaradt választások idején a keresztény értékeket valló pártok összehangolása!

Meg kell említeni, hogy a 90-es években volt egy egyesület, melynek neve Keresztény Ökumenikus Baráti Társaság volt, lapja pedig az ÖKUMENÉ c. negyedéves folyóirat. 1999 elején (a 34. számban) megjelent egy cikkem: „Az öku-

mené múltja, jelene és jövője Szentendrén” címmel.

De nézzük a jelent. A Péter-Pál templomban idén is gyümölcsöző volt az istentisztelet! Az igehirdetés aktuális volt, az énekeket pedig úgy választottam, hogy volt 2 református, 1 közös és 1 népdalszöveg, mely a népdal ismeretében szinte blattolható!

Szívből kívánom, hogy Szentendrén az eddig elért eredmények ne menjenek veszendőbe, s mihamarabb megvalósuljon a záró 61. ének első sora: BAR SZÉTSZAKADVA ÉL AZ EGYHÁZ, JÉZUSBAN MÉGIS EGY LEHET(NE)!

Silacher Miklós

A Szentév ünnepélyes megnyitása Szentendrén a Péter-Pál templomban

A lenti képen Kéry Magdi néni lányával Magdival épp átlép a Szentkapun. Magdi néni 99 éves, talán ő a legidősebb tagja közösségünknek. Mindenesetre fizikai és szellemi frissessége csodálatra méltó. Isten éltesse Magdi néni! A képért pedig köszönetet szeretnénk mondani Hargitay Katinak!

Exodus és Fiat - Egyéni utak a Szentévben

A római jubileumi szentév nemcsak egyházi- egyházmegyei- plébániai programokból áll, hanem személyes törekvésekből, lelki utakból is. Ezek a benső utak láthatatlanok, de személyes életünkben fontosak, elengedhetetlenek. Szerzetesi körökben indult, de ma már rengeteg laikus, világi hívő újítja meg életét sajátos belső zárándoklattal, az Exodus90-nel, amit férfi testvérek végeznek, illetve ennek női változatával a FIAT90-nel.

Az Exodus 90 egy komfortzónafeszegető, 90 napos lelkigyakorlat férfiaknak, amely a hétköznapi megszokások köréből való „kivonulásra” (exodus) hív. A résztvevőket abban segíti, hogy megtalálják, mi életükben az, ami leginkább rabságot jelent, és minél inkább elmozduljanak a lelki szabadság irányába. A lelkigyakorlat három pillére - az ima, az aszkézis és a testvériség - egyidejű teljes és aktív gyakorlása révén a férfiak megtapasztalják a test és a lélek nagyfokú megtisztulását, amely alkalmassá teszi őket arra, hogy elfogadják Isten ajándékát, a szabadságot.

A férfiaknak szóló lelkigyakorlat női változata, a FIAT 90 lényegében Krisztus szeretetének elfogadására és továbbadására való szabadsághoz vezető út az ima, aszkézis és a női közösség által. Az elnevezés amellelt, hogy a Szűzanya Istennek válaszolt „igen”-jére utal (Fiat

mihi secundum verbum tuum – „Legyen nekem a te igéd szerint!”), egyfajta mozaikszóként is szolgál pilléreként lefektetve négy alapértéket: Faith (Hit), Integrity (Hitelesség, Önazonosság), Accountability, (Elszámoltathatóság, Felelősség), Truth (Igazság).

Január 20-án plébániánkon is elindultak többen ezen a lelki úton. Néhányan megosztották miértjüket, név nélkül.

„Az Exodus90 kezdete előtt megfogalmaztam magamnak, hogy miben akarok változni, hogy miben lehetnék jobb ember. Komolyan gondoltam és komolyan készültem rá, az indulás előtti napon még a gyónásomba is belefoglaltam. Most, a második hét végén elgondolkodtam azon, hogy mégis hogy gondoltam ezt. Jobb ember??? Ahhoz, hogy jobb ember legyek, először is jó embernek kell lenni; ha tehát én arra vágyom, hogy jobb ember legyek, akkor csak magamat fenyezem, mint egy farizeus.

Közben meghallottam mások miértjét is. „Beteg vagyok”, „válságban a házasságom”, „válságban az életem” - csupa kilátástalan helyzet, csupa kétségbeesett kiáltás az Istenhez. Hittel kimondott kérés akkor, amikor talán már tényleg csak az Isten segíthet.

Elszégyelltem magam. És mostantól értük imádkozom. Az én miértem mostantól az ő miértjük lett.”

„Már tavaly is hallottam az Exodusról és

annak női változatáról, a FIAT90-ről, de akkor úgy éreztem, teljesen lehetetlen, hogy én valaha is végig csináljam ezt a lelkigyakorlatot.

Nem is foglalkoztam ezzel a gondolattal, idén azonban egy nagyon kedves ismerőssémmel összefutottunk, és megkérdezett, nincs-e kedvem belevágni? Azt is hozzátette, hogy érdemes akkor elkezdni, ha úgy érzem, van miért/kiért felajánlani a küzdelmeimet. Magam is megdöbentem, milyen egyértelmű volt az igen-em. Pontosabban hamar megértettem, hogy a Jóisten miért hívott erre a feladatra. Nagyon nehéz élethelyzetben vagyunk, amiben régóta csak tehetetlenül vergődünk. Emberileg megtettünk mindent és úgy éreztem, tényleg csak a Jóisten segíthet legyőzni a nehézségeket. Nekem pedig ebben másként kell részt vennem, mint eddig, nem emberi erővel, görcsösen kapaszkodva mindenbe, hanem sok-sok imával, komoly bűjtél és az elhatározással, hogy végre tényleg átadom az irányítást NEKI.

Még nagyon az elején vagyunk ennek az útnak, de azt már most tudom, hogy ha most véget érne a FIAT90, akkor is megérte volna elkezdni, mert eddig is sokat gazdagodtam általa. Nagyon rég nem éreztem magamban ilyen nagy békét. Örömmel várom az előttem és kis (?), 22 fős női közösségünk előtt álló napokat. Különösen nagy kegyelem mindezt együtt, kis csoportokban átélni, megosztva egymással örömeinket, nehézségeinket, hordozva egymást imáinkban. Hálás vagyok a Jóistennek, hogy meghívott erre a gyönyörű útra!”

„Korábban sokat hallottam a férfiak körében végzett Exodus90-ról, és arról is, hogy létezik egy női változata is. Nagy ajándék számomra, hogy éppen a Szent év elején talált meg a Szentlélek hívása, hogy részt vehetek benne itt Szentendrén. Az útnak az elején járunk, de az eltelt 13 napnak is megdöbbentő ereje van. Meghatározóak a reggeli elmélkedések, szemlélődő imák, a napi feladatok, rózsafüzérek és közösségi megosztások. Nagyon nehéz családi helyzetünkért és saját magam elakadásaiért indultam útnak, bízva a Szentlélek vezetésében és a közösségi ima erejében. Hálás vagyok, hogy a Szent évet egy ilyen „zarándoklattal” kezdhetem.”

„2025-ben immár második alkalommal végezzük az Exodus lelkigyakorlatot. Itt fontos a többes szám, hiszen az Exodust magában senki sem végezheti. Csapatunk magját – amelynek tagjaival második éve változatlan felállásban botladozunk végig ezt a 90 napot – szentendrei házas közösségünk férfi tagjai adják.

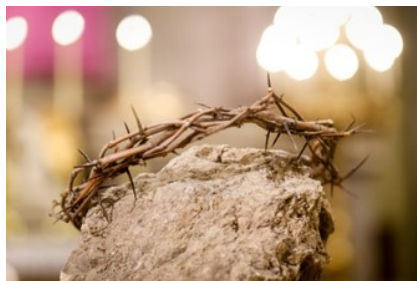
A kérdésre, hogy valaki miért vág bele egy ilyen hosszú és aszketikus jellegű lelkigyakorlatba mindenkinek magának kell választ adnia.

Tavaly nem igazán tudtam mire vállalkozok. Nem készültem rá előre, az utolsó pillanatban, konkrétan december 31-én kaptam egy e-mailt, amelyik meghívott az Exodusra. Első olvasatban az volt bennem, hogy nem, ez nem nekem való, ez „túl sok”. Jöttek az automatikus belső kifogások: ott vannak a gyerekek, a család, a munka stb... Úgy éreztem nekem ez így nem fér bele az egyébként is feszes hétköznapjaimba. Aztán, ahogy társaim sorra jelentkeztek, gondoltam, ha ők vállalják, akkor én is megpróbálok.

Idén már egészen más volt a helyzet. Egyrészt ott voltak a tavalyi tapasztalatok, tudtam, hogy mire vállalkozom. Másrészt tudatosan is készültem. Tavasszal, nyár elején még úgy gondoltam, hogy egyszer jó volt, de köszönöm, nekem ennyi elég volt. Ősz végén, majd decemberben viszont egyre jobban vártam, hogy kezdődjön újra. Így idén ismét belevágtam. Persze a döntést nagyban segítette, hogy ismét együtt van a tavaly kialakult csapat.”

“Egy közepesen rossz szilveszteri buli már lecsengő szakaszában félig üres pezsgősüveget szorongattam jobb kezemben, amikor meglepő emailt kaptam egy ismerőstől. Az üzenet meghívó volt valami Exodus90 nevű lelkigyakorlatra. A lelkigyakorlatról említés szintjén hallottam korábban, de nem foglalkoztatott különösebben.

Az e-mailt megelőzően, 2023. második felében, de talán már előbb is, ellent-

mondásos időszakot éltem abban az értelemben, hogy sem a családban, sem a munkában, sem a hitéletben, azaz összességében mindennapjaimban nem éreztem igazán jól magam. Sok minden hiányzott a jól léthez. A feleségemmel, gyerekeimmel való kapcsolatból hiányzott a figyelem, türelem és megértés, ellenben indulat és önhittség volt bőven, mindennapi munkámon úrrá lett a felületesség, imaéletem a Fertő-tó sekélyességéhez volt mérhető, különböző testi fájdalmak jelentkeztek az állandó ülőmunkától, evés-ivás több mint jóleső mennyiségben. Nem sorolom tovább.

Szóval az az e-mail nem jöhetett volna alkalmasabb időpontban. Deus ex machina. A lelkigyakorlatról szóló ismertető első három sorát elolvastva azonnal eldöntöttem, hogy belevágok.

Az elvonulás iránti igény bennem volt, kontemplatív lelkigyakorlatos alkalmakat már sokszor nézegettem, de képtelenségnek tűnt, hogy a családból és munkából 10 napra kiszakadjak. Az Exodus révén viszont úgy lehetek részese egy tulajdonképpen egyszerű, de napjainkhoz mérten mégis radikális tartalmú lelkigyakorlatnak, hogy nem kell kivonulnom a család életéből. Ott vagyok velük, csak kicsit másképp. Remélem kicsit jobban. A lelkigyakorlat gyümölcsei sokrétűek, már a felépítése miatt is méltó keretet kapnak mindennapjaink.

Kedves Olvasó! Szeretnél (nem közhelyszerű értelmében) közelebb lenni a Teremtőhöz? Elmélyítenéd imaéleted? Jobb férj, apa, felebarát és gyermek szeretni lenni? Mértékletes(ebb) és önreflexív(ebb) életet szeretnél élni? Egy hónap alatt le szeretnél fogyni legalább négy kilót? Megszabadulnál a hátfájásodtól? Egy csomó könyvet el szeretnél olvasni? A válasz: Exodus90. A kérdéseket még sorolnám, de itt a karakterkört.

Kétségtelen, hogy voltak (és idén is lesznek) nehézségek a 90 nap alatt. A reggeli 25-30 perces csendes ima alatti, kizárólag Istenre irányuló figyelem komoly szellemi küzdelmet jelent számomra (cikáznak a gondolatok munka, számlák, tennivalók, hétvégék stb. között), ezt a szó szoros értelmében tanulni kell (lásd még Bakonybél), vagy ott a

nap végi examen, amelynek idejére teljesen elfáradok és gyorsan túlesek rajta. Az aszketikus gyakorlatok derűs végzése szintén nem magától értetődő.

Nem volt tökéletes a tavalyi megvalósítás, mégis, a 90 nap áldásait az év hátralévő 270 napján mindvégig éreztem. Nem volt kérdés, hogy idén is elkezdem. És a lényeg. Az egész lelkigyakorlat kulcsa az alázat az imában, az Istenre figyelés. Amely akár egészen hétköznapi tevékenységben (pl. edzés alatt, közlekedés közben) is megtörténhet. Ima nélkül csak a felszínt kapargatjuk és az Exodus nem lesz több, mint gyenge próbálkozás életmódunk vágyott megváltoztatására. Gájer László atya írta a karácsony előtt megjelent „Mintázatok” című könyvében, hogy „az ima kulcsfontosságú a jövő (ti. az Egyház jövője) szempontjából, és hogy az imához való visszatérés nélkül nincs jövő. ... Az ima azonban maga az idegrendszer, a vérkeringés, ami Istennel egybeköt.”

„NŐK EGYÜTT ISTENÉRT 90 Szentendrén

Negyedik éve végzem ezt a 90 napos lelkigyakorlatot Húsvét előtt, az elmúlt években online zsámbéki szervezéssel. Másik neve a FIAT 90. Három fontos alappillére van: ima (napi egy óra), aszketika (böjt, testedzés), közösség (lelki társ, és csoport). Számomra mindig a harmadik volt a legfontosabb, hogy megosztjuk örömeinket, nehézségeinket egymással, imában kísérhetjük a többieket. Az is jó benne, hogy rendszert ad a mindennapokban.

Már a tavalyi 90 napon is éreztem, hogy a Jólsten beleülteti a fejembe a gondolatot, ezt helyi szinten is jó volna megvalósítani. Karácsony után ez egyre erősödött bennem, kértem is útmutatást, de persze nem úgy és nem akkor kaptam a választ. Egy héttel a kezdés előtt, kicsit csalódott voltam, azonban az esti misén óriási nyugalom, béke vett úrrá rajtam. Ezután beszélgettem egy kedves közösségtársammal, hogy érzem a hívást, de egyedül nem tudom, mindenképp kell egy társszervező. Azonnal igent mondtam, és a hideg szélben búcsú után vissza is futott, hogy megöleljen, megerősítve elhatározásunkat.

Pontosan egy hét múlva György atya 22 lelkes hölgyet/asszonyt áldott meg a NEI 90 kezdeteként Pomázról és Szentendréről. Még most is hihetetlen, hogy eszköz lettem a Jóistennek tervei megvalósításában. Kicsordul bennem az öröm és a hála mindezért.”

Összeállította: RCs

Itt a farsang, áll a bál - Farsangi bál a Szent András Iskolában

Az esztendő vízkeresztől hamvazószerdáig terjedő, váltakozó hosszúságú része a farsang. Már a középkorban a zajos mulatság, lakodalom ideje. Magyarországon a középkorban honosodott meg, s a karácsonyi ünnepkör után szokásokban a leggazdagabb időszakok közé tartozik. Katolikus parasztágunk egészen a legújabb időkig ebben az időben tartotta a menyegzőket, szinte csak hétfői és szerdai napokon lakodalmazott. A keddet általában szerencsétlen napnak tartotta, csütörtökön a péntekre készülődés miatt nem illett hangosan mulatozni, a szombati lakodalom akadályozta volna a híveket a vasárnapi misehallgatásban. Bár a farsangot inkább a profán hagyományok jellemzik, erre az időre esik több egyházi ünnep és szentelmény: Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepe, Szent Balázs napja, balászdáadás, Szent Dorottya ünnepe.

Szent András Iskola is hosszú évek óta szervez ebben az időszakban szülői bált. Egy kedves kezdeményezés már hagyomány lett, a bál nyitótáncát az iskola végzősei, a nyolcadikosok táncolják. Most az ő szülei mesélnek a bál élményeiről.

„Szent András Bál

Az idei bál számunkra különleges volt, utolsó évünk ez a Szent András Iskolában, amit őszintén sajnálunk. Nagyon fog hiányozni az iskola, az osztálytársak, a tanári kar, a Te Deum, a közös programok, a szülőtársak, minden. A nyitótáncot a mi gyermekeink, a nyolcadikosok táncolták. Ha bárki is arra számított, hogy ez egy kedvesen botladozó, gyermekes előadás lesz, annak bizony leeshetett az álla, mert itt, kérem szépen, igazi úriemberek táncoltak kisasszonyokkal. Abbrándozva ültem az asztalnál, miközben szólt a romantikus keringő dallama, néztem a kisfiamat, aki már nem is tűnt olyan kicsinek. Lovagias, finom mozdulatokkal terelgette légiesen lépkedő partnerét, tökéletes harmóniában. Csordultig telt a szívem hálával, boldogsággal és ki tudja még milyen jó

érzésekkel. A finom vacsora közben jókat beszélgettünk a szülőtársakkal és a tanárokkal, akiknek végtelenül hálás vagyok azért, hogy ilyen széppé és tartalmassá tették az itt töltött éveinket. Miután kitáncoltuk magunkat a táncparketten, megtapsoltuk a jelmezes verseny győzteseit és a selfie boxban is készítettünk pár farsangi fotót, még a tombola-húzáson is izgulhattunk, hogy miénn lesz-e a sétarepülés. A repülést ugyan nem nyertük meg, de a szívem még most is repes.”

Boros Tünde

„Gondolatok a Szent András Szülői Bál után
Sosem voltunk nagy bálozók. Most, hogy már unokáink is vannak, még jobban esik egy-egy békés, otthon töltött este, de a Szent András Szülői Bál kivételt képez. Ez az alkalom az iskola támogatásának, a közösségi együttlétnek olyan formája, amit nem nagyon hagyunk ki sosem, csak önhibánkon kívül. Jó érzés, kedves, örömteli látvány tanárokat, szülőtársakat más közegben látni, mint az iskola. Itt ugyanis egymást szerető, egymás társaságát élvező, táncoló, beszélgető házastársakként találkozunk. A bál nagyon hangulatos volt, a jelmezek ötletesek és nagyon nagy sikert aratott a selfie box, ahol folyamatosan állt a sor, benne mi is!

Az idei este különlegességét azonban az adta, hogy Rita lányunk kapcsán ez számunkra egyben az utolsó ilyen rendezvény volt. Örömmel láttuk őt és társait Rita néni koreográfiájában a szépen sikerült táncban. Már a bálon „nosztalgiaztunk” egy kicsit a tanárokkal, Zsuzsa nénnel és mi ketten is, visszaemlékezve és gyorsan kiszámolva, hogy 27 és fél éve léptünk be először az első három fiúval, a Szent András Iskola kapuján, ahol a fiúk a 4., 3. és 1. osztályban kezdték a tanévet, Kristóf pedig az óvodába kezdett el járni. Rengeteg emlék - öröm és bánat, közös ima és mise, szülői munkaközösségi tevékenységek, bálók, izgalmak a gyermekeink körül (mert a négy fiút követte három lány is) - tolt föl bennünk ott az estén is és most is, ezen cikk írása közben.

Szép volt, jó volt az este is és az együtt töltött sok év is! Reméljük, az iskola tanárai is így emlékeznek majd ránk. Köszönjük!”

Bajánné Babics Nóra és Péter

Szent András Bál 2025

„Felemelő környezet, - elegáns, jóarcú emberek, - zsongás, nevetés, kézfogások és ölelések, anekdoták és aktualitások, pezsgő és koccintások. Egy igazi bál!

A szeretett tanárcok büszke mosolya lassan nyolc év felsejli emlékeit vetítik elénk; örömeiket és izgalmakat, nagy sikereket és apró sikertelenségeket, vicces csibészégeket és nagyszerű kiállításokat... Odaadó szeretet, összetartozás és hit és elszántság és pátoszmentes elkötelezettség.

Ez a Szent András Iskola, amely ma ünnepel!

Zsuzsa néni érzékeny, kedves és baráti beszéde, György atya puritán és lényegretörő szavai egyaránt szép időket idéznek. Azután megint a szeretni való zürzavar... Milyen felszabadult, nyitott és inspiráló aura! Vibrál a levegő, nevetések itt is, ott is, csevegés, jókedv és valami kimondatlan várakozás...

És akkor megszólal a zene.

És hirtelen ott állnak gyönyörű, komoly és megnyúlt gyerekeink. Tiszta, romlatlan arcok, sugárzó tekintetek!

És hirtelen süket csönd, mindannyian kilépnünk térből és időből, látjuk ōket apró kölykökként, ahogy első alkalommal, kezünket fogva, riadtan lépnek be az iskolába.

Azután visszatér a kép, megint halljuk a zenét, a gyerekek táncolni kezdenek, forognak és pörögnek, és mi, a farsangozó szülők, csak nézzük ōket...

A gyenge nő szeme könnyes, a kemény férfiak csak zavartan nyelnek egyet...

A mi gyerekeink!

A mi iskolánk!

Örökre.”

Vadász Bence

Házasság hete a plébánián + hirdetés

Több mint két évtizede Angliából indult el ez a kezdeményezés, amely Valentin-nap környékén minden évben egy hétig a házasság és a család fontosságára kívánja irányítani a figyelmet.

Hazánkban az országos eseménysorozatot 2008 óta rendezik meg a keresztény egyházak és civil szervezetek széles körű összefogásával, számtalan nagyváros, település, közösség részvételével.

„A házasság Isten csodálatos ajándéka és gondoskodása az ember számára, amelyben a felek megtapasztalhatják a feltétel nélküli szeretet, a hűség és az őszinte megbocsátás értékét egy nekik rendelt, de nem tökéletes társan keresztül.”

A Házasság Hete alkalmából a plébánia is szervez programokat:

Süveges Gergő és felesége, Süvegesné Rudan Margit előadása Anyakulcs-Apakulcs címmel

Időpont: 2025. február 14.

Helyszín: Ferences Gimnázium

Házaspárok 7próbája

A vállalkozókedvű házaspárok útlevelét kapnak, melyben kapcsolaterősítő próbákat (programok, kedvezmények) találnak.

További részleteket az útlevélben olvashattok, mely ingyenesen elvihető a sekrestyéből.

Programok a Szentendre Barátai Egyesület és a Nők Szentendréért Egyesület szervezésében:

Időpont: 2025. február 11. kedd, 18.30

Helyszín: Szentendrei Régi Művésztelpe (Bogdányi u. 51)

Cím: Szerelmi hullámvasút – Utazás a tartós boldogság felé

Előadó: Kacsur Adrienn szakpszichológus

Téma: Intimitás és kommunikáció a párpcsolat és házasság különböző korszakaiban

Időpont: 2025. február 12., szerda 18:00

Helyszín: Szentendrei Régi Művésztelpe (Bogdányi u. 51)

Cím: Sport.Család.Karrier

Meghívottak: Illés Fanni paralimpikon és párja-edzője Szabó Álmos.

Téma: Család, sport, együttműködés, nehézségek, boldogság

Időpont: 2025. február 15. szombat, 9:00

Helyszín: Szentendrei Piac

Fotót egy rózsáért | Villámakció

Téma: Egy szál rózsával ajándékozunk meg minden párt egy fotóért cserébe

Időpont: 2025 február 15. szombat 19:00

Helyszín: CLUB 4 (Görög u. 4.)

Cím: WineTREK - "Édes"kettes

Előadó: Hidegkuti Gergely szentendrei borász

Téma: Párok borkostolója

Szeretettel hívunk Benneteket a következő Házasság Hittan alkalomra, melyet a Házasság hetén tartunk,
2025. február 14-én, pénteken (mint tiszteletbeli hétfőn), **18.00 órától:**

**Süvegesné Rudan Margit és Süveges Gergő részvételével,
„Anyakulcs- Apakulcs” címmel.**

Előadónk szerint három anyai és három apai alapelv létezik, melyeket bármely élethelyzetben lévő anya / apa, bármely élethelyzetben lévő gyermekével kapcsolatban használhat, ha szeretné őt támogatni, hozzá kapcsolódni, a bezárt ajtókat nyitni: ezek az anyakulcsok és apakulcsok.

A program helyszíne a Szentendrei Ferences Gimnázium lesz.

Kérünk Benneteket, részvételi szándékotokat jelezzétek az alábbi [linken](#), vagy a sekrestyében személyesen.

Az ajtók a kulcsmásolás után garantáltan nyithatók lesznek. ☺

Jegyesfelkészítő

Kedves Jegyespárok!

Amennyiben idén szeretnétek plébániánkon szentségi házasságot kötni, akkor szeretettel várunk Titeket jegyesfelkészítési alkalmainkra. A szentségi házasságkötés feltétele minden esetben a jegyesoktatáson való részvétel igazolása. A jegyesfelkészítésre lehet akár a mi plébániánkra, akár másik plébániára, közösséghez is járni, de utóbbi esetben igazolást kell hozni ennek tényéről.

A jegyesfelkészítés plébániánkon bő egy napos program keretében zajlik, péntek estétől szombat estig. Az egyes alkalmon egyidejűleg 3-5 jegyespár vesz részt, akik a plébános atya, a diakónus, valamint plébániánk ebben a szolgálatban részt vevő házaspárjai segítségével készülnek fel a házasságkötésre. Az előadások, beszélgetések témája: a szeretet megélése a házasságban, a házassággal kapcsolatos nehézségek kezelése, a házasságkötésre vonatkozó egyházi rendelkezések, a keresztyén

házasság értékei. A nap során a jegyespárnak lehetősége van sok kérdést átbeszélni egymással. A szertartásprobára ezen kívül, az eszketó pappal való egyeztetést követően kerül sor.

2025-ben az alábbi jegyesoktatási időpontokra lehet jelentkezni: március 7-8., április 4-5., június 13-14.

Szeretettel: a plébánia jegyesoktatói

Nemzeti faültetés napja – Szentendrén

„Áldott légy, Uram, földanya-nővérünkért, ki fenntart és ellát minket, gyümölcsöket terem, színes virágokat és füvet!” (Assisi Szent Ferenc: Naphimnusz)

Kedves Testvérek!

A 2025-ös év első természetvédelmi programját meghirdetve csatlakozunk az országosan megvalósuló első nemzeti faültetési naphoz 2025. március 1. napján, szombaton és ennek keretében egy közös városi faültetésre hívunk kicsiket és nagyokat egyaránt.

Az első nemzeti faültetési napon országsszerte 100 ezer fát szeretnének elültetni egyetlen nap alatt.

A teremtett világot és benne minket is egyre jobban veszélyeztetnek az aszályos időszakok, a fokozódó nyári hőhullámok, viharok, jég-esők és villámárvizek, vagy épp az enyhe teleket követő kora tavaszi fagybetörések. A természet és az élővilág visszaszorulóban van az ember által belakott területekkel szemben, és folyamatosan károsodik.

A teremtett világ örököit és hívő emberként felelősségünk van abban, hogy az Isten, az ember és a teremtett világ közti kapcsolat mielőbb helyreálljon, hogy méltóképpen védjük, és ne kihasználjuk a természet csodáit. Szent II. János Pál szavaival, a keresztyéneknek „különösen is tudatosítaniuk kell magukban, hogy a teremtett világon belüli megbízásuk, a természettel és a Teremtővel szembeni kötelességeik hitük részét képezik.”

Cselekedjünk közösségben azért, hogy környezetünk élhetőbb és újra természetközeli legyen. A fák friss levegőt adnak, árnyékolnak, párástíják a levegőt, élőhelyet biztosítanak számtalan más élőlénynek. Fákat ültetve és ápolva saját egészségünkért és közös jövőnkért is cselekszünk.

A program részletei még egyeztetés alatt vannak a 10 Millió Fa Mozgalom és a városi önkormányzat Környezetvédelmi Irodája között, a későbbiekben jelentkezünk a részletekkel.

Kérjük kedves testvéreinket, hogy részvételi szándékukat, kérdéseiket jelezzék az alábbi

email címen vagy lenti telefonszámok bármelyikén:
teremtesvedelem.szentendre@gmail.com

„A környezeti felelősségre való nevelés olyan viselkedésformákra ösztönözhet, amelyek közvetlen és jelentős hatással vannak a környezettel való törődésre, ilyenek például: a műanyag és a papír használatának kerülése, a vízfogyasztás csökkentése, a szelektív hulladékgyűjtés, csak annyit főzni, amennyit egyszerűen meg tudunk enni, a többi élőlényvel való gondoskodó bánásmód, a tömegközlekedés vagy a közös járműhasználat gyakorlata, a faültetés, a felesleges világítás kikapcsolása, és így tovább. Mindez egy olyan nagylelkű és méltóságteljes kreativitás része, amely az ember legjobb oldalát mutatja meg.” (Ferenc pápa: Laudato Si' enciklika, 211)

Szeretettel:
Kékesi-Kovács Miklós: +36.30.26.17.22.9
dr. Kunfalvi Zoltán: +36.30.36.37.38.4

Hogyan szoktam imádkozni?

A friss elsőáldozókkal az imádságról beszélgettünk az egyik hittanórán. A gyerekek lelkesen meséltek arról, mikor és hogyan imádkoznak, és milyen érzések vannak ilyenkor bennük. Hoztam kettőt ezekből a vallomásokból, kérlek, fogadjátok szeretettel:

Maxim: „Reggel és este és hittanórán és a misén szoktam imádkozni. Amikor imádkozom, akkor csöndben vagyok, összerakom a kezem és becsukom a szemem. Olyan érzés imádkozni, mintha megtisztulna a lelkem, és közben vígyáz rám Isten.”

Rebeka: Imádság közben letérdelek, becsukom a szemem és összerakom a kezem. Vidám érzés imádkozni.

Dia le is rajzolta, hogy az imádság után kisüt a

Simon Dávid atya és Gájer László atya, akik a témában igazán jártasak, a következőket írták a témában:

Simon Dávid atya öt érvet sorol fel amellet, hogy sokat kell imádkozni:

1. A Szentírás azt mondja, hogy szüntelenül kell imádkozni (Lk 18,1), és az első thesszalóniki levélben Pál apostol is felszólít minket, hogy imádkozzunk szüntelen (1Thessz 5,17).

2. Azt látjuk a Szentírásban, hogy Jézus az éjszakát imádságban töltötte. És azt is látjuk, hogy amikor este hozták hozzá a betegeket, másnap reggel korán kelt, hogy elmenjen egy elhagyott helyre imádkozni. Jézus valószínűleg rendszeresen töltötte az éjszakákat imában, és rendszeresen korán kelt, hogy imádkozzon.

3. A szentek mind az imádság emberei voltak. És azért lettek szentek, mert rengeteget imádkoztak. Robert Sarah bíboros írja: a szentek példáját követve nekünk is imádkozni, imádkozni és ismét csak imádkozni kell.

4. A megtérés egy radikális Isten felé fordulás a mindennapokban. Lisieux-i Kis Szent Teréz mondta, hogy: ahogy én visszaemlékezni tudok, nem telt el úgy három perc az életemből,

hogy ne gondoltam volna a Jóistenre. És ha a szentek a példaképeink, akkor ebben követnünk kell őket. Ezt a radikális Isten felé fordulást csak az imában tudjuk megvalósítani.

5. A főparancs az Isten és a felebarát szeretetére szólít fel.

Istent úgy tudjuk szeretni, hogy időt töltünk Vele. Aki sokat imádkozik, az szereti az Istent. És felebarátunkat hogy tudjuk szeretni? Jöcselkedettel, imával, böjttel, jó szóval és nehézségek felajánlásával. De a legtöbbet akkor tudunk tenni valakiért, ha a megtérésért imádkozunk. Aki szeret, az a másik javát akarja, és mi a legnagyobb jó? A megtérés. És ha a megtérésért imádkozunk, ebből az következik, hogy szeretjük a felebarátunkat. És igazából ezzel szeretjük magunkat is a legjobban, mert ha sokat imádkozunk, apránként elnyerjük Krisztus békéjét és Krisztus derűjét.

Mit jelent imádkozni?

Laci atya azt írja erről: „Én szeretem azt a meghatározást, hogy az imádság elménk felemelése Istenhez – mondja ezt Cassianus az V. századi Egyiptomban. Aztán később a középkorban Saint-Thierry Vilmos, aki Cleveaux-i Szent Bernát kortársa, azt mondja az Aranylevelben, hogy szívünk felemelése Istenhez. Kivonni az életünket abból a zavaros összefüggésből, amiben van, és kicsit felemelni oda, ami tiszta, ami egyetemes, ami univerzális és ahova igazán vágyunk, és ahova egyszer meg fogunk érkezni. Igazából oda vonjuk ki az életünket, oda emeljük fel a szívünket, ahol majd leszünk egyszer és ahol egyedül vagyunk a teljességben és ahol egyedül vagyunk önzanosak.

Hogyan imádkozunk jól?

Dávid atya szerint „a szóbeli imádságnál a legfontosabb, hogy legyen egy odafordulás egy Valakihez, mert különben csak egy mondatok mondogatása. Nagyon egyoldalú annak az imaélete, akinek nincs jelen a csendes ima az imaéletében. Gondoljunk bele abba a házasságba, amiben mindig én beszélek, de soha nem figyelek oda a másikra. És ez adja meg valahol az Isten-kapcsolat intimitását, hogy egyszerűen csak hagyom, hogy az Isten szeressen, csak egyszerűen ott akarok lenni Vele és hagyni, hogy édes szavakat suttogjon a leltem fülébe. És ugyanúgy, ahogy a szerelmesek ülnek egymás mellett és időt töltenek egymással, még ha meg sem szólalnak, épül a kapcsolat.”

Gyakran tapasztaljuk, hogy küszködünk az imádsággal, elkalandozunk ima közben,

szétszórtak vagyunk...

Dávid atya felidézte, hogy „az egyik sivatagi atya, amikor megkérdezték, hogy melyik a legnehezebb aszketikus gyakorlat az életben, azt válaszolta, hogy szinte nincs hasonló fáradság, mint az Istenhez intézett imádság. Tehát kitarítani az imában nagyon nehéz, és ezért van az, hogy sokan feladják az imádságot, mert gyors megoldást várnak a lelkiállapotukra, az életükre, a hangulatukra, és így tovább. Matta el Meszkin azt mondja, hogy számosan vannak, akik az ima útját próbálták, de hamar megálltak, rájuk telepedett a lustaság és visszafelé haladtak. Miért? Azért, mert nagyon nehéz állhatatosnak, fegyelmezettnak lenni.”

Hogyan lehet kitarítani az imában?

Dávid atya Jacques Phillip atyát idézte, aki szerint: „az imádságban az a lényeg, hogy az Istennel találkozunk, nem pedig az Isten jelenléte által kiváltott érzelmeink. De mi tud minket segíteni abban, hogy kitarítsunk?

Az ima ajándéka valójában maga az Isten. Az Isten az Ő szeretetével, az Ő bölcsességével, az Ő erejével és az Ő békéjével. És ezt nagyon fontos hangsúlyozni, hogy az imádság elsődleges célja kommunikációra lépni az Istennel. Tehát engedni, hogy Ő uralkodjon bennünk, és önmagát nekünk ajándékozza, a szeretetével átfőmáljon minket, hogy megtöltsön minket önmagával. Az imádságnak ez az elsődleges célja. És ha az emberek ezt tudnák, akkor – legyen bármilyen fáradságos az imádság – nekiállnának imádkozni, mert egy idő után minden ember megtapasztalja Isten nélkül, hogy olyan kevés benne a szeretet, hogy olyan kevés benne az erő, kifárad a mindennapok mókuskerekében, és azt érzi, hogy nincs béke, Isten nélkül nincs béke, békét csak az Isten tud teremteni az Isten nélkül szétzilált szívbe. Eckhart mester azt mondja, hogy minden lélek olyan mélyen van a békében, amilyen mélyen Istenben, és olyan messze a békétől, amilyen messze Istentől. És ha az emberek ezt megértenék, akkor fognák magukat és imádkoznának, mert minden ember erre vágyik, a békére, hogy csordultig legyen a szíve szeretettel, hogy legyen bölcsessége, hogy jól kormányozza az életét. És ezt mind csak az Isten tudja megadni nekünk az imában, ahogy az imában apránként hatalomra jut a lelkünkben.”

Hogyan érzékelhetők az ima hatásai?

Laci atya tapasztalata szerint „amikor megtörténik a cezúra az ember életében, amikor az ember hoz egy döntést, hogy imádkozóvá válik, annak van hozadéka: az életében lévő hiányosságokat, hibákat, bűnöket maga alá

rendezi. Tehát van egy felfüggesztési pont az életében, és ez a felfüggesztési pont mindent maga alá rendez. És készül arra fel, hogy ami az életében becstelenség, középszerűség, kicsinyesség, azt idővel el fogja kérni. És ez egy fantasztikus tapasztalat, hogy van egy távlat, és minden valahogy integránsabb és rendezettebb lesz. Nekem ez volt a tapasztalatom, hogy ha az ember rááll a napi fél óra imára és megtartja, ha török, ha szakad, érzékeli a változást. Nem mindig egyformán, de arról objektíve be lehet számolni, hogy lesz változás. De ne a változásért csináld, mert akkor megint elvetteted az egészséget, hanem Isten jelenlétéért csináld, és akkor jön a változás.

Ha a változásért csinálsz, akkor megint magad körül forogsz.”

Dávid atya arról számolt be, hogy „azt tapasztaltam, hogy az imádság a legnagyobb hiánycikk. Azt mondta Kalkuttai Szent Teréz: rájöttem minden nyavalygásunk és nyomorúságunk forrására, hiányzik az imádság. Ezért nincsen növekedés, azért nincsenek tanúságtevő keresztények, mert az imádságban tapasztalod meg, hogy az Isten átfőmál téged. A kereszténység nem arról szól, hogy én Isten nélkül megbizonyítom Istennek, hogy különb vagyok másoknál. Hanem arról szól, hogy leborulok az élő Isten előtt, és azt mondom, Uram, gyógyítsd meg a szívemet. És az imában ez nyilván egy együttműködés, de valójában az ember 1%-ot tesz bele, nyit Isten felé és egy kicsit küzd, és minden mást az Isten végez el benne. Erről szól a kereszténység, hogy megengedem az Istennek, hogy kigyógyítson engem önmagamból, hogy megváltoztasson engem.”

Dávid atya a saját imaéletünk áttekintésére egy támpontot ad nekünk: „egy kérdést tegyünk fel magunknak. Az a kapcsolat, amit idáig éltünk az Istennel, amit idáig beletettünk az Istenkapcsolatba, az mennyit változtatott rajtunk. Nekem az volt a tapasztalatom, hogy amikor vasárnapi keresztény vagy annál is rosszabb voltam, én nem változtam előnyömre semmit. És hát nem erről szól a kereszténység, hogy újjászületés a Szentlélekben, hogy megújulás az Istenben, hogy ó emberből újember válik? Nem arról szól, hogy a közsív helyett az Isten hússzövet akar adni, hogy teljesen át akar minket formálni? És ha az ember azt tapasztalja, hogy az imádság által nem változik semmit, akkor az azt jelenti, hogy nem tölt elég időt az Istennel.”

forrás: 777.blog
Fodor Julianna

Imádkozunk!

Kérjük, imádkozunk a következő hónapban: a betegekért, rászorulóknak, halottainkért, háborúban sükségeket szenvedőkért, a békéért, és azokért, akiket a szívünkben hordozunk!

Név szerint kérünk imádságot:

Szeretnénk imát kérni Néveri Balázs hittestvérünkért, aki nagyon súlyos beteg, lélegeztetőgépre került és még csak 55 éves! Szeretnénk imát kérni beteg Édesanyáért! Szeretnénk imát kérni házasulandóknak! Szeretnénk imát

kérni súlyos beteg Nóráért! Szeretnénk imát kérni Balázsert és Nóriért, a gyógyulásukért, hitükért és az élethelyzetük megjavulásáért! Hudek Mihályné gyógyulásáért kérünk imát! Szeretnénk imát kérni: Riáért, Johannáért, kis újszülöttért, elhagyott családjáért! Szeretnénk imát kérni egy Édesanyáért, Róthweil Győzőné Erzsikéért, és halál is adni egyben, hogy a múlt heti válságos állapota ellenére életben van. Hála az élni akarásáért és hála az imákért, amelyek erősítik Öt! Szeretnénk imát kérni koraszülött unokáért, a megerősödéséért, Roth Leopoldért aki az intenzív osztályon fekszik! Szeretnénk imát kérni Tamás, Marci, Éva, Gyöngyvér gyógyulásáért! Szeretnénk imát kérni Riáért! Szeretnénk imát kérni Gyuri és Márti bajban levő házasságáért! Szeretnénk imát kérni Mátyásért és csa-

ludjáért! Imát szeretnék kérni Árpád egészségéért! Imát szeretnék kérni egy születendő kisbabáért, és szüleiért! Egy súlyos tüdőgyulladásban szenvedő édesanyáért szeretnék imát kérni! Csizsér Zsuzsanna lelki üdvéért szeretnék imát kérni!

Szeretnénk imát kérni a tizenévesekért! Szeretnék imát kérni a felvételizőkért! Szeretnénk imát kérni Mátéért! Szeretnénk imát kérni Andiért.

Papjainkért, a plébániánk munkatársaiért külön György atyáért, Flórián atyáért, Zé-ért, szeretnénk imát kérni! Imádkozunk külön is a kárpátaljai magyarokért!

„Mert ahol ketten vagy hárman egybegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.”

Mt 18,18-20

Poetica

Vers a házasság hetére:

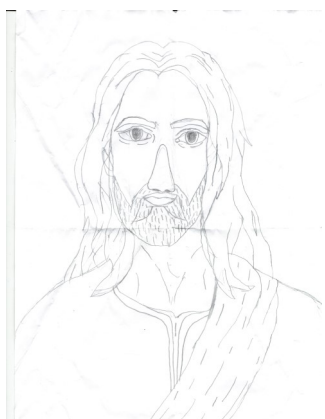
Lackfi János: Szerelem

Szerelmes vagyok Lacikába,
Már harmadnapja nem eszem,
Ő lesz a férjem nemsokára,
Kár, hogy nem látom sohasem.

Jót játszottunk az óvodában,
Épp a legutolsó napon,
De most más iskolába járunk,
Határozottan fájlalom.

Párnám alatt a csoportfénykép,
Rajta mosolyog Lacika,
Nem tudom a nevét, se címét,
Mégsem felejttem el soha.

Egyszer megnövök, bizonyisten,
Ő addig szépen várni fog,
A fényképről lependerítem,
És a nyakába borulok.

Bella rajza

Templomi hirdetések

A Szent András Katolikus Általános Iskola és Óvoda felvételt hirdet 2025. szeptemberében induló bölcsődéjébe, kisgyermeknevelői, dajkai, gondnok, konyhai kisegítő, kertész, takarítónői állásokra! Jelentkezéseket önéletrajzzal az iskolában kérjük leadni 2025. március 31-ig!

Előre hirdetjük, hogy idei egyházközségi táborkunk július 17-20. között lesz Mátraverebély-Szentkúton. A jelentkezés áprilisban indul, a részleteket akkor fogjuk hirdetni, de kérjük, hogy lehetőség szerint mindenki úgy tervezzen, hogy mind a négy napon részt tudjon venni.

2024. február 14-én, pénteken, 18.00 órakor házas hittan lesz, Süvegesné Rudan Mária és Süveges Gergő részvételével: "Anyakulcs- Apakulcs" címmel. A program helyszíne a Szentendrei Ferences Gimnázium lesz, kérjük az érdeklődőket, a tervezettség érdekében előzetesen jelezzék részvételi szándékukat, a plébánia honlapján és a Facebook oldalán feltüntetett Google linken, vagy a sekrestyében személyesen.

Házasság Hetére készülve érdekes lehetőség várja a plébániai házaspárokat, Házaspárok 7 próbája címmel. A játék menetéről az erre az eseményre készült útlevelemben olvashattok, melyet a sekrestyében lehet elkérni, páronként egyet. További részletek a hirdetőtáblán olvashatók.

A Szentév keretében március 3-i kezdéssel 10 héten át tartó lelkigyakorlat indul, ami a harmadik isteni személy mélyebb megismerésére irányul, lehetőség hitünk megújítására. Előadók: Blanckenstein György atya, Gájer László atya, Kunszabó Zoltán diakónus, Marik Gergely Helye: Szent András Iskola Zsi-bongója. Ideje: március 3-május 5., hétfőnként 19-21 óráig. Jelentkezni az alábbi linken: <https://forms.gle/FZmQ1Ap1zdZTXM186> illetve a sekrestyében lehet. Kérdéseiteket feltehetitek rosautocsilla@gmail.com címen.

Február 11-én, kedden 18.30-20.00 óráig gitáros-énekes dicsőítő Szentségimádás lesz a Ferences Gimnázium kápolnájában. Mindenkit szeretettel várnak!

Temetések, keresztlők, esküvők

Imádkozzunk nemrég eltemetett testvérünkért! Név szerint: Keresztes Rozália, Garamhegyi Péter, Nagy Ernőné Szül.: Pál Julianna, Sarkóczi Mária, Harsányi Tiborné szül.: Pivaresek Éva Mária, Fúzi Lőrinc, Mika László, Csiszér Zsuzsanna, Fábián Ernő Pál testvérünkért! **Nyugodjanak békében!**

Örüljünk együtt új keresztény testvéreinknek: Kobza Laura Flórának, Kennedy Dánielnek, Farkas Lili Ráhelnek, Qulu - Zada Emiliának! **Imádkozzunk értük!**

Péter-Pál Útján, A Szentendrei Római Katolikus Egyházközség lapja, 221. szám.

Felelős kiadó: Blanckenstein György plébános, Szentendre, Bajcsy-Zs. u. 2. ☎ 26/ 312-545.

Cikkeket és észrevételeket szeretettel várunk: peter.pal.osvenyen@gmail.com Szerkesztő: Fodor Julianna, Rósáné Ütő Csilla, Farkas Viktória. Lektorálta: Kapás Ferencné, Vörös Tamás. Készült 150 példányban.